

LUMINA EVANGHELIEI

Abonamentul pe un an Lei 1000
 In străinătate Lei 2000
 In America Lei 3000

APARE ODATĂ PE LUNĂ
 SUB ÎNGRIJIREA UNUI COMITET
 Redactor ȚUNEA IOACHIM

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
 Str. Semenicul Nr. 4
 Țunea Ioachim

„Autoritățile Statului“

Rom. 13:1-7.

Pavel Apostolul unul din cei mai de seamă care avea grija tuturor Bisericilor. II. Corint. 11:28. Avea în vedere punctul culminant ca toți slujitorii Bisericii lui Dumnezeu, să știe poziția lor față de Dumnezeu și de „Autoritățile Statului“.

Orice minte luminată care studiază Biblia, poate fi lămurită că autoritățile sunt rânduite de Dumnezeu și fiecare persoană este îndemnată de a se supune. Rom. 13:1. Pavel să adresează către Tit care era un conlucrător activ și ai pune în vedere să aducă aminte credincioșilor de-a fi supuși stăpânilor și dregătorilor, să-i asculte, și

să fie gata pentru orice lucru bun. Tit. 3:1.

La fel Petru Apostolul au înțeles ca să sfătuie Bisericile de a să supune oricărei stăpâniri pentru Dumnezeu atât Impăratului ca înalt stăpânitor dându-i cinstea cuvenită. I Petru 2:13. Iată pescarul crescut în cunoștința adevărului n'a uitat felul ce au înțeles dela Domnul Isus cu privire la birul Cezarului. Mat. 22:15-21. Petru a înțeles că Domnul au admis a se da dare Cezarului de aceia în continuare creștini primitivi își făceau datoria precum textual vedem „Dați dar Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este a lui Dumnezeu. Luca

20:20. Prin urmare, dacă e vorba de Regi, e vorba și de ostași, cari sunt puși la dispoziția a multor eventualități după aprecierea divină, de aceia înțeleptul Solomon precizează despre strigătul înțelepciuni zicând: Prin mine împărătesc Impărații și dau voievozii porunci drepte. Prin mine cârmuiește dregătorii, și mai mari, toți judecătorii pământului, vezi Proverb. 8:15-16.

Da dela cei mici, până la cei mai de seamă Biblia ne arată cum oamenii lui Dumnezeu recunosc care sunt puși tot în slujba lui Dumnezeu purtând „Sabie“ ca drept armă de răzbunare pentru cei ce fac răul. Daniel ca Profet susține că regii sunt puși de Dumnezeu vezi Daniel 2:21. Oricine poate fi lămurit de însuși mântuitorul care documentează puterea lui Pilat că de Dumnezeu ia fost dată. Ioan 19:10-11. Ceva minunat este faptul cum niște ostași întreabă pe Ioan Botezătorul: „Dar noi ce să facem?“ El le-a răspuns: „să nu stoarceți pe nimeni cu amenințări, nici să învinuiți pe nimeni pe nedrept, ci să vă mulțumiți cu lefurile voastre“. Luca 3:14. Vedem că Ioan susține pe ostași, dar ca ei să fie la normele dreptății.

„Păzește poruncile Impăratului, pentru că porunca Impăratului are putere. Cine poate zice ce faci?“ Eclesiast. 8:2-4. pe noi foarte mult trebuie să ne încurajeze faptul când vedem un sutaș care avea stăpânire peste el, dar și el însuși avea supt el ostași și cu toate astea s'a apropiat de Isus rugându-l să-i vindece robul său. Isus s'a minunat de credincioșia sutașului, și a lăudat poziția sa, satisfăcându-i cererea. Luca 7:1-10. Dacă cu cea mai mare atenție privim pe sutașul Corneliu din ceata de ostași numită italiană, acest om îl vedem cucernic și temător de Dumnezeu, împreună cu toată casa lui. Era milostiv și rugativ, cu toate că era în cariera Militară, dar era predat d-lui cu totul, Ingerul lui Dumnezeu s'a prezentat la el și ia lămurit trecerea ce corneliu a avut-o înaintea Tatălui, cum ia recomandat pe Petru, și cum Petru la rândul său a sosit în casa lui. unde era mulți adunați. Petru fiind

înzestrat cu putere de sus și vorbindu-le de evanghelia păcii prin Isus, și minunățiile sale, ertarea păcatelor etc. Pe când rostea Petru cuvintele acestea, s'a pogorât duhul sf. peste toți cei ce ascultau cuvântul. Ah ce bucurie s'a produs în casa sutașului, Rugăciunile, Mila, Ingerul, Petru iar la urmă duhul sf. au făcut vârf. bucuriilor. Faptele 10. Cred că am citat suficient pentru o lămurire a tuturor credincioșilor de rit „Apostolic“ și sper că acestea rânduri va lămuri pe toți cetitori noștri poziția noastră față de „Autoritățile Statului“. Iar atunci când cineva s'ar strecura să aducă o idee împotriva celor de mai sus, articolul nostru cred că e de prisos pentru toți cetitorii, care poate pune capăt oricărei idei împotrivoare.

Rugăm pe toți frații de credință Apostolică, să nu să ia după tot vântul învățaturii. Efeseni 4:14. Ci după cum am înțeles mai sus, iar conform „Memoriului de Credință“ art. 49 în care prevede cum trebuie noi să respectăm Autoritățile Statului, faceți-vă datoria după cum vi se cere în armată. Faceți-vă o înfățișare care inima să vă miște Domnul, chiar ca ostași, onorând pe Regele I Samuiel. 10:24-26. Suntem îndemnați să ne și rugăm pentru împărat, Dregători, pentru ca să putem duce astfel o viață pașnică și liniștită, cu toată evlavia și cu toată cinstea. I Timotei 2: 1-2.

Tuturor cetitorilor vă doresc binecuvântarea Divină, pentru a putea înțelege și a respecta adevărul.

Isbașa Alexandru

VEȘTI DE BUCURIE

Să aduce la cunoștință, că în Biserica din Timișoara 24 suflete au primit Botezul cu duh sf. și 10 suflete au primit Botezul în apă, în decurs de 5 luni în urmă.

La fel suntem anunțați că în com. Maidan jud. Caraș un suflet au primit Botez cu duh sf.

În comuna Agadici jud. Caraș Domnul au Botezat cu duh sf. 1 suflet.

Botezul cu Duhul Sfânt

Pentru ce oare acest minunat cuvânt miraculos care e însoțit în sinea lui, de o serie de minuni săvârșite în decursul veacurilor a atras după sine atâta curiozitate, încât a uimit întreaga omenire. Pentru ce acest cuvânt „Botezul cu Duh Sfânt” a fost și a făcut ținta cercetărilor în omenire mai ales când „El” mărețul Duh Sfânt și-a desăvârșit lucrările pe un pământ și pe o lume care este și a fost ținută sub covârșitoarea putere de domnie a lui Satan (Diavol) pe care o stăpânește cu un egoism fără precedent.

Da el nu numai că o guvernează, dar o subjugă ținându-l pe om ființa pe care Dumnezeu a creat-o numai pentru sine, să-L servească numai pe El, după cum i-a dat directivele în Eden. Ținându-l astfel sub călcăiul său presându-l, prin puterile lui nevăzute constrângându-l, să săvârșească și să comită cele mai perfide fapte pe pământ.

Mulți oameni pe acest pământ îi întâlnești adeseori care mulți mărturisesc cu durere; alții nepăsători indiferenți: că nu pot să mă abțin de la cutare sau cutare faptă păcătoasă; poftă patimi, vicii, de toate clasele și categoriile, imoralității și afirmând personal, că oricât ar vrea să nu îndeplinească acestea nu le este cu putință. Deci dau dovadă că sunt supuși unei influențe, și forțe supra naturale la care este neputincios de a se împotrivi și estenevoit să săvârșească orice patimi păcătoase și fapte de vrăjmășie perpetuă contra divinității.

Aceasta se numește stăpânirea Satanei pe pământ el tronează ca domn în această lume pe care o conduce spre abis (infern).

Chiar însuși Isus a zis: Știu unde locuiești acolo unde este scaunul de domnie al Satanei. Apoc 2 v 13.

El este germenul din care s'a născut păcatul și moartea, a venit în lume prin el s'a schimbat legile naturii sufletești ale omului el împăratul și făuritorul morții a furat inima omului de lângă inima lui Dumnezeu.

Iată deci că această uriașă și înspăimântătoare pasăre răpitoare a câștigat și a cucerit, inimile oamenilor.

El voitorul de moarte vecinică al omului ființa care a fost adorată și iubită de Dumnezeu în Eden.

Dar iată că Dumnezeu cel ce are milă de situația tragică în care se găsește omul, de sufletul lui nenorocit pregătit de diavol să fie aruncat în aceeași pedeapsă care ia fost pregătită lui

și îngerilor lui, Dumnezeu s'a sculat să declare război Diavolului să înceapă o luptă înverșunată contra lui ca să recucerească pe om.

Pentru chiar faptul acesta a rânduit pe fiul său.

Dar Domnul Dumnezeu mai înainte a făcut în ceruri o mare întrebare și anume:

Stând pe tronul său de domnie a adunat în fața sa toate oștile și ființele din toate regiunile cerurile cerurilor de dincolo de toate stelele planetele astrele ce se pot zări și cele care nu se văd pietrele scânteitoare numite de sfânta scriptură.

Printre acestea se plimba și Lucifer (Satana) înainte de a fi aruncat pe pământ. Cuvântul zice despre el: Cum ai căzut din cer Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor cum ai fost doborât la pământ tu biruitorul neamurilor.

Tu ziceai în inima ta: Mă voi sui în cer, îmi voi ridica tronul și scaunul de domnie mai pe sus, de stelele lui Dumnezeu voi fi ca cel prea înalt. Isaia 14 v 12-17.

Iar în Ezechiel 18 v 13, 14, spune: Stăteai în Eden grădina lui Dumnezeu și erai acoperit cu tot felul de pietrii scumpe timpanele și flautele și harfele erau în slujba ta pregătite pentru ziua când ai fost făcut.

Erai un herovim ocrotitor cu aripele întinse; te pusesem pe muntele meu cel sfânt și umbrai prin mijlocul pietrelor scânteitoare! (stелеle, planetele) din vastele și fantasticele larguri fără sfârșit fără limită ale cerurilor. Din aceste imense împărății cerești a adunat Domnul cerurilor oștirile lui și din tronul său de domnie a strigat cine merge pentru noi pe pământ? Cine este vrednic să deschidă această carte și să rupă pecețile ei?

Și s'a făcut tăcere în ceruri jumătate ceas căci nu s'a găsit nimeni să o deschidă. Ioan a plâns din cauza că nu s'a găsit nimeni să o deschidă. Dar unul din bătrâni ia zis: nu plânge! iată că Leul din seminția lui David a biruit să o deschidă. Adecă cine este acel Leu? este „Isus” care într'adevăr de bună voie a venit ca să lupte în contra lui Satan „Eu am venit să stric lucrările lui Satan a zis el aici jos să dărâme zidurile Infernale și să rupă zăvoarele porților spiritelor întunerecului din această lume și a celor din adâncuri. I Petru, 3 v 18-22.

Deci fiindcă originea răului derivă din spiritul răutății lui Satan, Isus care a fost trimis să anunțe lumea de un mare dezastru viitor al pedepsei sortite întregului neam omenesc dacă va continua să rămână în slujba împăratului lumii Lucifer care și-a primit sentința din partea lui

Dumnezeu. Iși așteaptă pedeapsa focului vecinic. „Lacul de foc” „Moartea a doua”. Apoc 20 v 10-25. Misiunea lui Iisus care a fost este și va fi cea mai mare misiune și însărcinare cunoscută vreodată de vreo ființă pe acest pământ.

Cu mult înainte de a se arăta el Prințul regatului ceresc Isus pe acest pământ, el a fost văzut de profetul Ezechiel tocmai cum avea să vină să execute acel plan pecetluit de milenii și încă din vecinicii. El l-a văzut pregătit a venii să îndeplinească cel mai suprem act pe pământ dintre toate și mai însemnat dintre toate.

Și ce anume a văzut profetul în vedenia lui? A văzut între oamenii care erau chemați cărora li s-a zis: „Apropiati-vă voi care trebuie să pedepsiți cetatea. În mijlocul lor era un om îmbrăcat într-o haină de in și cu o călimară la brâu. Slava Domnului s'a îndreptat către acest fiu al omului, și Domnul i-a zis: „Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului și fă un semn pe fruntea oamenilor, care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor și păcatelor ce se săvârșesc acolo. Ezechiel 9 v 1-8. I-a dat ordin să înceapă pe urmă după ce pune semnul pe fruntea lor, toată cetatea oameni mici și mari tânări și bătrâni și femei dar lia ordonat să nu se atingă de nici unul din cei ce au semnul pe fruntea lor.

Ce minunată icoană avem văzută de profet așa cum s'a întâmplat și se întâmplă. Adecă acel om tânăr care a fost văzut de profet îmbrăcat în haină de in și cu călimară la brâu, este „Isus” aleluia să fie mărit numele lui!

Cetatea care a devenit cetatea minunată cea mai supremă dintre toate, acum o vedem că a decăzut în fapte urâte. Ea simbolizează lumea decăzută în păcat și Domnul a hotărât pedepsirea lor la amândouă și a Ierusalimului și a lumii înfățișată și închipuită de el.

Dar Domnul a zis Domnului Isus treci, prin cetate prin Ierusalim, și pune din călimară de la brâu, uleiul pecetea pe fruntea celor ce le este scârbă și gem de păcatele ce s'au făcut și în Ierusalim, și în lumea cea mare. Da Isus a pornit prin Ierusalim și în ziua de Rusalii, a pus din călimară sa dela brăul său cel de aur din Ufaz. Apoc. 1 v 12, 13-16. Pecetea uleiul său al răscumpărării „Duhul Sfânt” cu care el ia botezat și trecând din ziua Rusalilor, a pornit-o prin cetatea cea mare a lumii. El continua zilnic, deărândul secolelor tot merge, călătorește, și nu obosește ertând spălând și curățind. Botezând cu Duh Sfânt punându-le pecetea Duhului său pe frunțile și sufletele celor ce tânjesc după el. Celor ce își chinuesc sufletul văzând în lume ură-

ciunea păcatelor ce se săvârșesc. El face spălarea prin nașterea de nou din Duhul Sfânt și din apă (apa cea vie) el vrea să-i cunoască pe ai săi. El și ia însemnat ia deosebit din mijlocul acestui neam ticălos. El este cel ce Botează cu Duh Sfânt Ioan 1 v 33. Păstorii pământești își înseamnă oile ca să le cunoască în caz că sunt în apropiere de alte turme străine să le cunoască. Pune pe capul lor un semn o culoare și chiar de se întâmplă uneori să se amestece cumva, imediat le scoate afară și le duce în turma lui adevărată. Tot la fel Isus păstorul cel bun el și-a însemnat pe ai săi. Dar aceasta nu înseamnă că dacă sunt însemnați să se amestece cu altă turmă străină. Isus a zis: Mai sunt și alte staule (turme) în alte părți dar eu mă duc ca să aduc oile mele în staulul meu.

Prin urmare Semnul lui minunat din ziua de Rusalii este la fel pentru toți: Aceași putere a lucrat de atunci și lucrează și până acum și va lucra. Va boteza cu Duhul Sfânt pe oricine fi este scârbă de lumea aceasta cu păcatele ei se reîntoarce spre el se pocăește și cere să fie născut din Duhul Sfânt și Botezat cu Duhul Sfânt așa ca cei din trecut. Fapt. c 1 v 5, 8 12-14. c. 2 v 1-21 v 37-42.

Adecă cei ce au fost Botezați cu Duhul Sfânt, au avut acest semn ca dovadă că a fost botezați și umpluți cu Duhul Sfânt „Vorbeau în limbi străine” care ei personal nu le-au mai vorbit niciodată în viață fiindcă nu le-au cunoscut și tot necunoscute pentru ei au rămas. Ei vorbeau sub o influență a unei puteri supra-naturală supraomenească care nu se vedea în corpul omului ci numai lucrările, și manifestațiile ei de care toată lumea ce îi privea se mira și alții ziceau că sunt beți deacea fac așa. Dar iată că nu erau beți ci numai semănau exact cu oamenii beți. Se vedea o lucrare deosebită în corpurile lor ceace nu s'a mai întâmplat niciodată vreunui dintre ei. Dar ei știau ce este aceasta. La I Corinteni c 14 v 2 spune: *Căci cine vorbește în alte limbi nu vorbește oamenilor ci lui Dumnezeu căci prin Duhul el spune taine și nimeni nu-l înțelege. Dece nu-l înțelege? pentru că nu deacea vorbește Duhul Sfânt ca totdeauna când ar fi omul curios, ar vrea să știe el ce se roagă Duhul către Dumnezeu. El numai atunci, când vrea să descopere un secret sau să procească când găsește el cu cale, va descoperii vreo limbă numai auz tă vreodată pe pământ sau în caz contrar când, este vorbită într-o limbă existentă pe pământ, dar pe care nu o știm vorbi și a vorbit-o Duhul prin noi.*

Vorbirea în limbi străine este mai mult un semn I Cor. 14 v. 22. la versul 14 din acest ca-

pitol Pavel spune: Căci dacă mă rog în limbi duhul meu se roagă iar mintea mea este fără rod. Adecă mintea stă și ascultă cum gura vorbește cuvinte care nu sunt compuse de mintea omului, ci de puterea care lucrează în omul posesor al Duhului Sfânt.

Am vorbit despre acest semn prin care oricine trebuie să treacă și să-l aibe dacă este Botezat cu Duhul Sfânt fără acest semn, Vorbirea în limbi străine, nimeni nu este Botezat cu Duhul Sfânt; și nu poate să zică că la primit fiindcă dacă ar îndrăzni, să afirme acest lucru spune un mare neadevăr și se înșeală amar.

Iată acest secret care și azi se petrece cu noi dacă credem. Am crezut și îl simțesc cu persoana mea lucrând vorbind, mistic și în mod miraculos mă uimesc ascultându-l și văzându-l în clipele fericite când lucrează cu mine. E un adevăr mare! El va face și cu tine iubit suflet va lucra și cu tine la fel dacă îl crezi și îl ceri. Il vei primi, îl vei simți cu bucurie când el va vorbi din tine prin gura și limba ta, când va lucra el în tine, iar tu ca noi toți, care l-am primit și l-am simțit deplin, conștienți, treji, mai treji ca oricând. L-am ascultat și îl ascultăm cu drag, când el vorbește prin noi Il vei asculta și tu la fel, în clipele cele mai conștiente ale vieții tale și mai treaz ca oricând, vei sta uimit să te ascuți pe tine, când el se folosește de gura ta, de limba și buzele tale ca să-l preamărească pe Dumnezeu, pentru că te-a făcut părtaș împărăției mântuitorilor. Dacă îl vei crede, îl vei primi și vei mărturisi cu gura ta marele adevăr al celor două milenii de ani de când el încontinuu își ia locul în inimile celor ce îl doresc și azi ca în timpurile trecute. „Timpul minunilor nu a trecut“ ci timpul credinței din om a trecut. Dar iată-l pe Isus vine prin cetatea cea mare a lumii cu călimara de ulei la brâu vine, iată-l, trece și pe la tine oprește-l și roagă-l, să-ți pună acest semn ca să te scape de soarta lumii tristă, pe care o va nimici. Căci el merge înainte, prin cetatea lumii, iar după el urmează cei hotărâți să distrugă cetatea jalnică a lumii din care tu să fi ales să scapi. El care a pus pedeapsa lui peste locuitorii pământului pe pământ în mijlocul mărilor și a tuturor ostroavelor (insulelor) moartea domnește și culege secerișul. Dar iată-l el vine în zorii zilei celei mari, da răsare, dar nu răsare pentru orice om deopotrivă acele zori. Pentru unii, aceste zori vor fi o auroră (coroană de raze de lumină de biruință fericită) pe când pentru unii va apare rugul arzător al eternei pedepsi vecinice, din fața lui Dumnezeu. El să te ajute, dragul meu și să te Boteze cu Duh Sfânt. Iată de ce sunt atrase inimile la această minune.

Tunea Ioachim

„Să fie lumină!“

Fac. I. v. 3

„Căci Dumnezeu care a zis: „să lumineze lumina din întunec“, ne-a luminat inimile, pentruca să facem să lucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos“.

2 Cor. 4; 6.

„Când bunul Dumnezeu a creiat Ceriul Pământul, știm că primul lucru de care s'a ocupat a fost acesta: să facă lumină, să despartă lumina de întunec, deoarece acestea două nu pot să fie la un loc, nu au nici-o împărtașire una cu cealaltă (2 Cor. 6; 14) și pentruca Omul, — pe care Dumnezeu avea de gând să-l creeze — să nu umble în întunec, să nu trăia ca în benză, în care Dumnezeu știa că nu poate ca să viețuiască în mod normal și să se miște liber, pentru aceasta Dumnezeu a ordonat: „să fie lumină!“

Astfel din această Dumnezeiască poruncă s'a creiat lumina, care vedem și știm cu toții cât de mare importanță are atât înaintea lui Dumnezeu cât și pentru noi oamenii. Vedem în viața noastră de toate zilele, cât de scumpă, cât de prețioasă este lumina atât pentru Om, cât și pentru toate viețuitoarele și creaturile Lui Dumnezeu, care El însuși este: „Părintele luminilor“ (Isac. I v. 17).

Deci dacă pe Dumnezeu însuși l'a preocupat atât de mult crearea luminei, cu atât mai mult trebuie ca să ne preocupe pe noi oamenii, cari am fost creați de El „după chipul și asemănarea Sa“ (Fac. c. I. v. 26), ca după cum El a făcut „să lumineze lumina din întunec și ne-a luminat inimile cu minunata Sa lumină“ (I Pet. 2 v. 9), tot la fel și noi să facem să lucească lumina cunoștinței Slavei Lui Dumnezeu pe fața Lui Isus Hristos“ (2 Cor. 4; 6) și înaintea oamenilor (Mat. 5;16) cari sunt chemați la lumină minunată de „Dumnezeu Mântuitorul nostru, care voințe ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința Adevărului“ I. Tim. 2; 3-5).

„Sa fie lumină!“ Aceasta a fost prima grije a Lui Dumnezeu la începutul creației

și prima lui poruncă, aceasta deci să fie și pentru tine iubite suflete cea dintâi grijă: „să fie lumină“ în viața ta, în mintea ta, lumină din minunata lumină a cunoștinței Slavei Lui Dumnezeu, care să lucească pe fața Lui Isus Hristos și înaintea tuturor oamenilor. (Luc. 11; 35).

În lumină se mișcă toate liber, trăiesc toate frumos; așa după cum și cuvântul Lui Dumnezeu ne învață: „să trăim frumos ca în timpul zilei“ (Rom. c 13 v. 13—14). Viața noastră pământească se compune din un timp care se împarte în: „zi și noapte“ sau „lumină și întunec“ după rânduiala și porunca Lui Dumnezeu. Pentru unii oameni timpul mai plăcut din această viață este „ziua“ când pot lucra ceva bun (2 Tim. 3; 17), iar pentru alții este mai plăcută „noaptea“ (Ioan 3; 19—21), când nu se prea poate lucra, decât: „a dormi, a petrece, a se îmbăta“ (1 Tes. 5; 7) „Dar noi, cari sântem fii ai zilei să fim treji. să ne îmbrăcăm cu platoșa neprihănirii, credinței și a dragostei și să avem drept coif nădejdea mântuirii“. (1. Tes. 5; 8 și Efes. 6; 13—17).

„Vestea pe care am auzit-o dela El și pe care v'o propovăduim, este că „Dumnezeu este lumină“ și în El nu este întunec. Dacă zicem că avem părtășie cu El și umblăm în întunec, mințim și nu trăim Adevărul, Cine zice că este în lumină și urăște pe fratele său, este încă în întunec până acum. Cine iubește pe fratele său rămâne în lumină și în el nu este niciun prilej de poticuire. Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuș este în lumină, avem părtășie unii cu alții și sângele Lui Isus Hristos Fiul Lui Dumnezeu, ne curățește de orice păcat. Dacă zicem că n'avem păcat, ne înșelăm singuri și Adevărul nu este în noi. Dar dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte și să ne curățească de orice neleguire“. (1 Ioan 1; 5—10 și c. 2 v. 9—10).

Deci dacă Dumnezeu a despărțit la început lumina de întunec, la fel și noi trebuie să despărțim viața noastră de acum, de cea din trecut, așa cum ne poruncește El

prin cuvântul Său: „Odinioară erați întunec, dar acum sunteți lumină în Domnul. Umblați deci ca niște copii ai luminii și nu luați deloc parte la lucrările neroditoare ale întunerecului, ba încă mai de grabă osândiți!“ (Efes. 5; 8—11).

Deci Dumnezeu este cel ce ne luminează cu lumina Sa cea adevărată care răsare chiar“ (1 Ioan 2; 8) în inimile tuturor celor cari îl caută din adevăr. Pentru această toți sunt chemați de Dumnezeu, ca să „vadă această mare lumină, care răsare, chiar și peste cei ce zăceau în umbra morții“ (Mat. 4; 16—17) și „să se pocăiască de faptele lor rele“ (Fapt. 17 v. 30, 31), căci împărăția Lui Dumnezeu este aproape,

Rog pe Induratul Dumnezeu ca să binecuvinteze toate sufletele cari vor ceti aceste rânduri și să le ajute să vie la lumina Sa cea minunată, cu deplină încredere în inimile lor față de făgăduințele Lui prețioase, cuprinse în Cuvântul Său Cel Sfânt, care niciodată nu a rămas și nu va rămâne neîndeplinit. (Mat. 24; 35).

A Lui Dumnezeu, care singur este înțelept, să fie Slava, prin Isus Hristos, în vecii vecilor! Amin!

Ținea Petru

Melul Pascal și Cina Domnului!

Exod. 12; 1—28—51

Cea dintâi constituire a paștelor a fost așezată în Izraël când era în „Egipt“ așa cum vedem textual mai sus. Acest așezământ l'au îndeplinit poporul Izraël în fiecare an odată, mai pe urmă le vedem îndeplinite de însuși Mântuitorul Isus evangh. Matei 26: 17-29.

Articolul nostru aduce lămuriri pentru toți cetitorii noștri, care cu sinceritate vor să înțeleagă însemnătatea acestui act, și felul cum ne introduce în lumina noului Testament cu explicațiile prealabile.

Foarte simplu înfățișează în v. 3 un miel pentru fiecare casă, dar acest miel să fie fără (cusur) defect, 14 zile înainte de a fi junghiat, era pus și destinat, în aceste zile melul s'a putut constata căci cu adevărat era sănătos, și putea fi întrebuintat pentru „Cultul lui Izraël“. Marea semnificație a melului fie-

care creștin trebuie să o înțeleagă. Versetul 7 ne arată cum din sângele melului să se ungă amândoi stâlpi uși și pragul de sus al caselor unde îi vor mânca. Ce minunat scrie, că numai pragul de sus să-l ungă, și cel de jos nu, suntem lămuriți că melul pascal care are mare însemnătate în „cultul lui Izrael”. Al cărui sânge este considerat sfânt, de aceea nu a uns pragul de jos, ca să nu fie atins cu picioarele oamenilor. Sângele va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele, și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nicio urgie, atunci când voi lovi țara Egiptului v. 13. Nu mai acest sânge a documentat cum că israil s'a conformat celor orânduite de Domnul și unde Domnul au văzut sângele nu a permis ca nimicitorul să intre. Unde nu s'a văzut sânge, nimicitorul nu a cruțat din motive neascultătoare chiar izrail de ar fi fost, fiecare familie trebuia să se conformeze ordinului, astfel izrael au fost scutit de (urgia) marte a întâilor născuți. v 29.

În v. 8. Carnea să o mâncați chiar în noaptea aceea, friptă la foc; și anume s'o mănânce cu azimi și cu verdețuri amare. Toți cercătorii Bibliei pot fi lămuriți de ce carnea acestui mel trebuia să fie mâncată cu azimi și cu verdețuri amare, azima avea sărbătoarea direct pentru eliberarea lui Izrael, care dacă s'ar fi găsit pâine dospită, sau s'ar fi mâncat v. 17-18. Astfel de persoane ar fi pângărit sărbătoarea eliberatoare și ca drept consecință, erau nimiciți din Izrael.

„Cu verdețuri amare”. Tot sufletul care gusta din miel fript la foc, trebuia să guste și din amărăciunea a verdețurilor amare, astfel oricine își putea aminti amarul din Egipt care Izrael a trebuit să supoarte în robia Fărăoneană, în mica măsură s'a amintit de pregătirea mielului, dar cei ce aveau minunatul cult, le cădea și lor în sarcină, o pregătire ca atare. „Să aveți mijlocul încins, încălțăminte în picioare, și toiagul în mână; v. 11 acest fapt ne face impresia pregătirii de a pleca „încins, încălțat, cu toiag în mână, să mănânce pastele cu grăbire, iar când va fi sunarea de plecare, să fie toți gata ca un singur om.

Să nu rămână nimic din miel pe a doua zi v 10. Iar de va rămânea să se ardă cu foc. Avându-se în vedere sigură plecarea lor, iar ca nu cumva din mielul sfânt să guste și egiptenii deoarece acest fapt era rânduit numai pentru Israil, și nu pentru străini. vers 48.

Izrael intră timp nu a ținut seama, și au părăsit nu numai pasteles ce trebuia sărbate în fiecare an odată, și s'au părăsit chiar de toate prescrierile legii au părăsit până și cortul Domnului II Cronici 29:6. Totuși Ezechia devenind Impăratul lui Iuda, și dânsul a căutat să le refacă toate în bunăstare vezi v. 19. Pe lângă toate necesare, au căutat să introducă și „Prăznuirea Paștelui”.

Vedem în II Cronici 30 unde ne sunt arătate

minunate documente, cum Ezechia au trimis „Alergători” în tot ținutul lui Izrael și Iuda v. 10 ne arată ce abateri au avut Efraini-Manase-Zabolon !! În loc să ia în serios invitarea, și-au bătut joc de ei! Totuși reiese că Paștele a fost jertfit, și poporul s'a îndreptat iar Ezechia s'a rugat pentru iertarea lor v. 18-20.

Datorită „Mielului pascal” ne este pus înainte un document mai mult ca sigur că în lumina noului T. înfățișează pe Isus. Când au fost chinat și asuprit, n'a deschis gura de loc ca un miel pe care-l duci la măcelărie, și ca oaie mută înainte celor ce-o tund: N'a deschis gura sa. Isaia 53:7. Da Isus Isus este mielul nostru de paște vezi I Corint. 5:6-8. Ioan întărește acest document, și când l-a văzut pe Isus venind, venind la el nu s'a putut răbda ci a zis „Iată mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii! Ioan 1:29.

Cu căderea primului om, s'a pregătit și salvarea lui, Domnul Dumnezeu a zis: „Iată că omul a ajuns ca unul din noi” Genesa 3:22. Isus în pregătirea Paștelui pe când s'a apropiat sfârșitul lui, a dat o mulțime de documente în care a arătat de înainte suferințele și moartea sa! făcând cunoscut chiar și pe vânzătorul ev. Ioan 13:26 astfel Domnul Isus după tipul V. Testament au mâncat pasteles cu ucenici; Pe când mâncau, El a zis: „Adevărat vă spun că unul din voi mă va vinde ev. Matei 26:18-21.

Astfel în continuare Domnul Isus desfășoară cât să poate de clar „Cina Domnului” „Cina cea de taină” care era compusă din pâine și vin, prin aceste două puncte introduce pentru noul T. O sărbătoare pentru toți cei născuți din nou, și mântuiți din lume. Pâinea înfățișează corpul Domnului, iar (vinul) rodul vitei reprezintă sângele Domnului. Matei 26:26-29.

Articolul nostru documentează minunat melul pascal, care deși s'a sărbatat odată pe an în amintirea eliberării lui Izrael din Egipt, totuși el tipifică pe adevăratul mel Isus. Așa cum am înțeles mai sus că melul s'a mâncat, Domnul Isus la fel zice: „Adevărat vă spun, că dacă nu mâncați trupul fiului omului și dacă nu beți sângele lui, nu aveți viață în voi înșivă. Ioan 6; 54—56.

Deosebirea între melul lui Izrael și Isus este că melul din trecut s'a mâncat cu ierburii amare, fript la foc, însă Isus răstignit; Pela ceasul al șaselea până la ceasul al nouălea s'a făcut întunec. Să ținem seama oara 6 până la 9, astăzi se înțelege oara 12 până la 3 după masă atunci când căldura era mai puternică Matei 27:45 iar în loc ca noi să gustăm din verdețuri amare, în locul nostru Isus a golit El paharul amar, care l-a văzut în Ghetsemane, apărând în vedenie pe când se ruga cu sudori în picuri de sânge Luca 22:44. Matei 26:42 foarte simplu de înțeles. Pâinea care se frânge înfățișează trupul lui Isus. „Creștinul face aceasta spre amintirea lui Isus. La fel paharul cu vin, este legământul cel nou în sângele lui Isus.

I Corint. 11 : 24-25. Prin aceste două lucruri importante serbăm mielul de paște, care vecinic ne amintim prin jertfa lui Isus, răscumpărarea noastră.

Sângele din trecut au scăpat pe întâiul născut dela moarte, iar sângele lui Isus au mântuit pe toți cei întorși la Dumnezeu, spălându-le păcatele, ca scăpat de moarte, ca scos din egiptul lumii, de faraon Domnul averului. Fără sânge nu s'a făcut, și nu se face mântuire, deci toți creștinii adevărați vor căuta să stimeze cu sfințenie, ori de câte ori se face aceasta serbare Izrael, încălțat, încins și cu toiag în mână erau pregătiți la mielul pascal, iar paralel cu noul T. creștini trebuie să fie pregătiți după cum este scris. Azimele din V. T. în noul T. se explică astfel: să prăznuim dar praznicul, nu cu un aluat vechi, nici cu un aluat de răutate și viclenie, ci cu azimile curăției și a adevărului. I Corint. 5 : 8. Aluatul vechi este o viață ce a fost trăită fără Isus, iar odată ce a fost cineva răscumpărat, se datorește de a duce o viață nouă Rom. 6 : 11. Aluat de făcărie Luca 12 : 1 care pune pedecă seriozității în asemenea serbare, deci să fie pregătit cu vrednicie ori ce creștin, dacă cei din trecut trebuiau să fie după anumite norme, cu atât mai mult noi.

Atenție, stați gata dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii, având picioarele încălțate cu râvna evangheliei păcii și sabia duhului etc. În chipul acesta, ne gândim la sângele mielului din trecut, cum pragul de jos era ferit să nu fie stropit cu sânge, că să nu fie călcat în picioare, cu atât mai mult creștinul noului T. să pregătească de a se apropia de sângele Domnului cu multă prețuire, de aceea suntem îndemnați să ne cercetăm pe noi înșine. I Corint. 11 : 27-28. Cercetându-ne fiecare se va putea singur examina dacă cineva are părți rele și scădintă duhovnicească, ori va putea avea defecte cel spurcă pe om ev. Marcu 7 : 20-23 astfel va putea înțelege menirea sa dacă se poate apropia sau nu.

În vederea promisiunii lui Isus că vom sta cu El la masă în slavă Matei 26 : 29 fie care să ne silim a cunoaște rostul acestui articol care este un principal punct în principiul de mântuire, și cu mare precauțiune, să ne dăm silința a fi totdeauna gata, numai de a ne împărtăși cu cele sacre, ci a fi pregătiți totdeauna să-l întâmpinăm pe Isus și să cinăm cu el. Amin. Apoc. 3 : 20.

Isbașa Alexandru

Cei ce vor să ne imiteze începutul apariției Revistei, dați-ne tot concursul, până la câștigarea abonamentelor, trebuie să avem în vedere continuarea tipăririi, frații care au la inimă răspândirea evangheliei, în afară de costul abonamentului, veniți-ne în ajutor financiar.

Apel către toate Bisericile lui Dumnezeu de rit apostolic

Iubiți frați!

Știu că timpul anilor trecuți, au fost asupra noastră un calvar, regimul ca atare a produs multe întorsături în viața credincioșilor! Pășurile au ajuns culmea, din care cauză a-ți căutat ca undeva să vă plecați capul, mulți au fost hrăniți cu pâinea și apa întristării pe motiv că va-ți adunat să vă închinați lui Dumnezeu. De aceea timpurile critice au mai făcut pe (unii) să caute prilejuri de a se asocia la diferite ramuri de credincioși, printre care se poate că (unii) a-ți nimerit caractere mai solide și cu care a-ți mai făcut ceva față împrejurărilor, iar alții nici pe aceasta cale nu au avut mângaiere prealabilă. În sfârșit măsurile drastice ce au luat proporții, au răpit libertatea și acelor cu care v'a-ți afiliat.

Cu toate greutatețile, totuși au mai rămas pe unele locuri, grupuri care au sacrificat ce le-a fost în putință și au rămas pe poziția acelor primitivi ce se adunau prin „Catacombe“.

Evenimentele din 23 August, anul 1944, au adus cu sine și pentru credincioși, avantajile mult așteptate! Când cu conștiința liberă tot individul poate să slujească lui Dumnezeu și poate să manifesteze prin presă și grai viu, felul cum poate și știe mai bine al urma pe Domnul Isus. De aceea apelul meu se îndreaptă către toți care, aveți cunoștință de-o evanghelie deplină, cred că ar fi timpul ca să strângem rândurile, aducându-ne aminte de dragostea din toți, în vederea celor zise de Solomon „Lăcustele n'au împărat și totuși pornesc toate în cete; vezi proverb 30 ; 27. Cu atât mai mult noi care avem pu Isus împăratul mării, suntem datori al urma cu toții, a lupta cu tărie și cu un suflet pentru credința evangheliei. Filip 1 : 27.

Tot trecutul să fie îngropat și cu un început nou, oțelind nădejdele, să ne hotărîm din nou, la o viață nouă și la stăruința după promisiunea divină „Botezul cu Duh Sfânt” și daruri duhovnicești.

De sfârșit vă rugăm căutați de a vă constitui, pe alocurea și cei ce doresc o îmbunătățire a evangheliei.

Vă rugăm trimiteți-ne știri, articole, botezuri în apă, botezuri cu Duh Sfânt, funebrele, etc., pe adresa Revistei.

La normalizarea circulației pe C. F. R., vom căuta a conferența pe Țară, unde se va pune la punct organizarea de mersuri, etc.

Vă rog primiți apelul cu salutul meu în Domnul Isus.

Isbașa Alexandru

O lămurire

Se aduce la cunoștință generală a bisericilor lui Dumnezeu din întreaga Țară, că noi Biserica din Timișoara neam constituit, rugăm ca gestul acesta să-l facă toate bisericile din țară.

Luând contact cu mai multe persoane din provincie ca Oravița, Lugoj, Caransebeș, Recaș, Sebeș etc. etc. și la rândul lor au rămas ca să se constituie pe acele părți, toți au fost de acord la apariția revistei, prin care vom putea comunica unii cu alții, și dorința noastră mai este ca să ne putem constitui pe întreaga țară cât de curând, la care printre altele vom căuta ca uniți într'un bloc, să înmănăm o petiție organelor în drept, prin care vom cere autorizație de funcționare.

Această dorință noi nu am ținut-o secretă de nimeni, căci suntem convinși că toți veți avea dorința de a vă pune pe lucru, și am aflat de bine ca să ne consultăm cu toți, ca să luăm o singură inițiativă de lucru, și vom putea mai bine să ne mișcăm, când suntem cimentăți.

Noi am pus sub tipar aceasta revistă, care ne dă un prilej minunat de a ne consulta unii cu alții, deci orice noutăți, orice lucru prețios, comunicații-ni-l, ca să fim cu toate la curent, și curiozitatea multora e să aibe ocazie să citească unile vești îmbucurătoare de pe alocurea, care poate împospăta viața duhovnicească.

Strângeți rândurile în jurul „Revistei“, dați-ne tot concursul, ca să putem să-o scoatem la timp, dorința noastră este ca aceasta revistă să fie un organ nu numai pentru Regiunea Banat, ci să fie pe întreaga țară, dacă ne dați mână-n mână tot sprijinul, vom căuta ca revista să fie cât mai des tipărită.

În speranță că frățietatea s'a lămurit asupra dorinței noastre. Rămânem ai d-voastră salutându-vă în Isus Hristos.

Sfatul frățesc.

Lucruri importante

Odinioară în Petroșani, am avut ocazia, ca să fiu întrebat de un preten impegat de mișcare Gara Livezeni, pretenul care frecventase și alta ramură de credincioși și care s'a ocupat cu *Biblia*, au fost invitat în orașelul de mai sus, unde am discutat printre altele următoarele. Respectivul curios îmi pune întrebarea din ev. Marcu 16:17-20 zicând, se întâmplă asemenea semne întră d-voastră? Iar eu i-am răspuns cu tot sufletul la fiecare punct în parte.

În versetul 17, iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: În numele meu vor scoate (draci)

demoni: la care am răspuns, cum fr. F. D. I-am dat adresa, ca să-l găsească pentru a putea fi convins cum au fost chinuit de demon, și felul cum Domnul Isus la vindeat, ajutat fiind de alți frați în rugăciune: lum-bile noi, care orice persoană se produce prin el când a devenit Botezat cu duhul sf. Fapt. 10:46.

Vor lua în mână șerpi; Sora Iulia D. din B. au călcat pe șarpe, din întâmplare, șarpele s'a întors și au împuns pe sora I. în picior, fără să i se întâmple nimic, la fel cum nu s'a întâmplat cu Ap. Pavel Fapt. 28:4-6. Dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; Acest fapt minunat s'a petrecut în familia mea, băiatul meu Daniel era de doi ani, când din întâmplare, au dat peste esență de oțet. Bând, depe limbă au căzut carne, și stând la rugăciune, băiatul a încetat de-a plânge și au fost vesel, continuându-și joaca. Acest fapt minunat m'a încurajat în ce privește o credință vie, și apostolică.

Vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoșa. În asemenea împrejurări avem mai multe documente, fr. I. J. Secoșeni fost bolnav de tuberculoză la plămâni care au fost vindecat la oara de rugăciune așa mai departe etc. etc.

Prietenul nostru după aceste răspunsuri, au rămas uimit, și se va putea minuna oricine, ce lucruri minunate face Dumnezeu, unde este credința sfinților, dată odată pentru totdeauna. Iuda v. 3.

Binecuvântarea lui Isus să se reverse peste cetitorii noștri, ca să poată dobândi o asemenea încredere de-a putea intra în cadrele celor de mai sus.

Isbașa Alexandru

Evanghelia și puterea ei

Numai dacă luăm bine seama la lucrul Evangheliei, atunci vom putea înțelege că ia are o mare influență asupra umanității. Sfântul Apostol Pavel în viața sa misionară au dovedit aceasta prin următoarele sale cuvinte.

Mie nu-mie rușine de Evanghelia lui Cristos fiind că ia este puterea lui Dumnezeu, vezi Rom. 1.16. Și totodată încă se descopere o neprihănire care n'au putut fi adusă prin legea Mozaică, ci numai prin credință în Domnul nostru Isus Cristos. O de ș'ar îndrepta omenirea privirile spre aceasta Evanghelie cel puțin acum când valurile de suspine se ridică tot mai sus acum când frica și neliniștea e mereu crescând, o cum s'ar spulbera din sufletul umanității toate aceste. Îndreptându-și privirile spre Golgotă vezi Evrei 3-1 unde ar putea omul sărman ca aceia cei do-rește sufletul său să poată dobândi, oare mai este undeva vr'un loc mai fericit loc de mângăere ca acolo la Golgota, și de va zice cineva cum pot

și ajung sau să merg acolo. Iubite suflete oare atunci când stai și te prinzi a cerceta pe tine, și când îți îndrepti viața pe cum Evanghelia te învață atunci când recurgi cu căința să-ți recunoști faptele trăite atunci când ochii îți varsă lacrimi atunci când inima ta suspină după Iertarea așteptată oare atunci nu te simți că ai ajuns pe Muntele mult așteptat, nu uita Iubite suflete că marea bunătate a lui Dumnezeu de mult te cheamă la pocăință vezi Romani 2-4. Iubite cetitor nu uita de următoarele cuvinte din Rom. 2-3 unde zice acelaia ce respinge chemarea cerească. Dar cu împotrivirea inimii tale care nu vrea să se pocăiască, îți aduni o comoară de mânie pentru ziua mâniei arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu, care va răsplăti fiecăruia după faptele lui, și anume va da viață vecinică celor ce prin stăruință în bine caută slava, cinstea și nemurirea și va da mânie și urgie celor ce din duh de gâlceavă se împotrivesc Adevărului. Dacă astfel stau lucrurile să nu uităm că Evanghelia ar trebui să fie cea mai dorită de sufletul nostru, să ne îndreptăm inimile cu toții spre următoarele cuvinte din Evrei 10-19 până la 32, care ne sta ca o ancoră, pentru că ele sunt un avertisment pentru noi. acelaia care ne-a iubit și ne iubește să fie slavă, cinste, onoare și mărire acum și vecinic Amin da vino Domne Isusă.

Crișan Vasile

Atențiune, moartea în oală!

II Regi 4 : 38-41.

Cutrerând prin labirintul și analelele vechilor scripturi intrând în sanctuarul lui Dumnezeu ca într'un oraș mare, care are multe străzi și multe case care de care mai mari și mai frumoase; una mai minunată decât alta, una mai complicat construită și mai falnică decât cealaltă încât omul rămâne consternat (uimit) de cece a realizat mâinile oamenilor.

La fel și în sfintele scripturi, cu cât treci prin ele cu atât vezi mai multe și mai aproape cele mai puternice și cele mai fantastice lucrări și minuni pe care le-a făcut marele nostru Dumnezeu. Și această operă înfăptuită de Dumnezeu pentru a dovedi în decursul timpurilor că el este un Dumnezeu care nu vrea să pedepsească pe om până nu întâi îl anunță și îl avertizează, că pentru faptele lui neplăcute înaintea lui Dumnezeu, soarta omului este pecetluită. Este pe cale a fi nimicită printr'un al doilea deluviu (potop) dar nu de apă ca odinioară ci cu foc.

Dumnezeu care vrea ca omul să se trezească din păcat și mai degrabă să se împece cu el decât să ajun-

gă în judecată cu el. Strigă la om de la depărtare că merge spre prăbușire spre perzare vecinică și îi face cunoscut omului că cu mare viteză omul se grăbește spre abisul înfricoșător al tuturor vecilor.

O pildă de mare importanță este în șiragul întregului lant de minuni pe care le-a făcut Dumnezeu, numai și numai ca să arate oamenilor că cine este el și cum însoțește el pe oamenii lui și vrea să arate întregului neam de oameni, că el conduce pe pământ în toate vremurile un popor care este ales de el, și chemat ca să-l servească cu toată inima.

Iar aceste minuni nu ne ajunge timpul să le descriem dar una care ne tentează pe noi din sutele de lucrări, și dovezi minunate înfăptuite în fața oamenilor și care au avut și au un ecou pentru noi și o semnificație foarte mare. Ne putem convinge că ele au o voce peste veacuri și ele ne vorbesc cu elocvență, și pe noi cei ce formăm un popor care are menirea și tendința de a aduce la îndeplinire cele mai înalte, și profunde idealuri ale marelui Dumnezeu.

Iată o verigă din acest lanț al minunilor lui Dumnezeu și anume: Pe când bănuia o foamete în Israel, fii prorocilor care înaintea lui Elisei profetul și văzătorul lui Israel erau; neavând ce mânca Elisei a zis lui Ghehazii slujitorul lui: „pune oala cea mare și fierbe o ciorbă pentru fii prorocilor. Unul din ei s'a dus să culeagă pe câmp verdețuri și printre ele au cules și verdețuri otrăvite fără să le cunoască. Au dat oamenilor acela să mănânce dar cum au mâncat din ciorba aceea au strigat: „omule a lui Dumnezeu „moartea în oală” și n'au putut să mănânce Elisei a zis: puneți făină și-au pus. Atunci a putut să mănânce”.

Iubiți cetitori să ne gândim acum la noi căci noi toți împreună suntem niște vase de lut făcute de marele ziditor renumitul olar care a zis către Ieremia profetul: dute în casa olarului și el s'a dus și a văzut cum lucrează olarul la oală, cu frământătura de pământ și cum la prima încercare de a face un vas nu a reușit și atunci de nou a frământat pământul și a încercat încă odată și atunci un vas minunat a făcut tot din acea frământătură.

Domnul la întreat pe Ieremia, ce a văzut el în casa olarului? El ia răspuns ce a văzut, iar Domnul ia zis: Iată eu oare nu pot să fac cu voi ca olarul acesta? Cum este lutul în mâna olarului, tot la fel sunteți și voi în mâna mea.

Deodată zic despre un neam; despre o împărăție că-l voi smulge și că-l voi surpa și că-l voi nimici. Ieremia 18, v. 11.

Deci, ne întorcem la noi acum să vedem în noi că suntem niște oale din lut pe care marele constructor nea construit după chipul și asemănarea lui, dar iată că în noi a intrat moartea. Păcatul s'au neasculta-rea de Dumnezeu, care este moarte. Diavolul alungat

din fața lui Dumnezeu urmărit de Dumnezeu, ca un criminal, el s'a refugiat și a căutat să se camufleze în oala pe care Dumnezeu o făcuse după plăcerea lui. Iar mânia lui Dumnezeu, care trebuia să se descarce peste el, urma să lovească în om, în această oală de lut s'a ascuns el, ca Dumnezeu astfel să lovească în om și să-l nimicească complet.

Dar Dumnezeu, o mare minune a făcut dragostea față de noi care a avut-o, a trimis pe Isus pe pământ și acest Isus și-a luat înfrângerea prin mila care o avea de om, ca să nu-l lase pradă pedepsei care era să cadă asupra lui, a trecut el între om și Dumnezeu. Pedepsa păcatului care trebuia să cadă peste om fără cruțare, căci Dumnezeu nu poate suferi păcatul. Isus, a trecut la mijloc, iar lovitura lui Dumnezeu a lovit în El, în loc să lovească în noi.

Moartea este în noi. Dar ce să facem acum ca să ucidem moartea din oală sau s'o vindecăm ca să nu mai aibă putere să omoare pe nimeni. Găsim că cuvântul spune omorâți mădularile voastre și nu le mai dați ca unelte nelegiuirii, omorâți omul cel vechi și firea pământească.

Domnul ne-a dat o pildă vie, o icoană cu mare înțeles pentru noi și anume: când ia spus viteazului Gedeon dute și atacă să cucerești cetatea Madiană ca o voiu da în mâinile tale cu cei 300 de soldați ai tăi Jud. 7. v. 16 - 25. Ghedeon a mers și le-a spus: Vom ataca la cea dintâi strajă a nopții, dar voi să faceți ce voiu face eu. Când vom ajunge la tabără voiu suna din trâmbiță, să sunați și voi din trâmbiță, să spargeți ulcioarele ce le aveți fiecare în mână și să strigați strigăte de biruință și dând năvală vom lua cetatea promisă de Domnul. Au ajuns la cetate au ridicat făcliiile toți în mână, au strigat și au dat de pământ cu oalele ce le avea fiecare în mână, au sunat din trâmbiță cu toții și inamicul s'a umplut de groază au început să ipe și să fugă astfel inamicul a fost biruit și cucerită cetatea.

Ce plin de înțeles și exemplu, sunt aceste fapte și minuni, pentru noi.

Noi nu vom putea, scumpi frați, să cucerim în războiul nostru sufletească dacă nu vom fi pregătiți. Cu ce? Cu sabia duhului în mână; cu făclia: Cuvântul Evangheliei; cu trâmbița vestirea lui și omul nostru al firii pământești de pe pământ să-l distrugem și să luăm chipul omului ceresc duhovnicesc, nou plăcut lui Dumnezeu. Săchemăm pe „omul lui Dumnezeu“. Pe Isus și să-i spunem lui „fiul omului“ Isus moartea e în mine, tu desființează-o, tu pune în mine vindecarea ta, ca moartea să nu mai aibă efect. El să te ajute să fii un vas de onoare în casa sa.

Ținea Ioachim

Leia și Rahela

Genesa 29 : 15-30.

Să constatăm din sfințele scripturi că Iacob au fost avertizat asupra faptului cum Esau fratele său l'a urmărit ca să-l omoare! Din pricina binecuvântării, cu care-l binecuvântase tatăl său, și din cauză, a căutat să fugă din fața fratelui său, după îndemnul Rebeccei mamei sale Genesa 27:41-46 din care reiese faptul că Iacob au ajuns la Laban unchiul său, unde ca rude s'au înțeles ca să nu-l slujască de geaba, și Laban având 2 fete: cea mai mare se numea Lea, și cea mai mică Rahela. Lea avea ochii slabi; dar Rahela era frumoasă la statură și mândră la față.

Dacă bine luăm seamă asupra textului vom putea vedea cum Iacob s'a înțeles cu Laban în ca să-i servească pentru Rahela și aceasta au făcut-o șapte ani; după îndeplinirea angajamentelor, așa reiese precum că Laban în loc să-i dea pe Rahela pe care o iubea iau dat pe Lea cu ochii slabi! Iacob s'a văzut foarte păcălit și s'a pronunțat asupra lui Laban de ce mai înșelat? Laban au găsit cum să se desvinovățească, și între altele îi propune lui Iacob să mai servească încă șapte ani și îi vadă și pe Rahela, și Iacob acceptă și face încă un serviciu de (7) șapte ani! Deci patrușprezece ani, face tot posibilul numai să-și ajungă scopul mult dorit, ba încă pe deasupra mai servește șase ani dobândind pe lângă cele 2 fete, și mulțimele de turme de tot felul Genesa 29 : 43.

Cred că nu-i cazul să rămânem la o simplă amintire a vechiului Testament, ci gândindu-ne mai adânc, vom putea să sustragem multe lucruri care pe toți din cei ce să cred că sunt într'o biserică a noului testament, vor putea să se organizeze și să-și tragă exemple vii care poate să aducă multă lumină, ori cărui cetitor, care are ținta adevărului, și va căuta cu toată severitatea să fie convins asupra propriei sale ființe dacă au reușit sau nu acela ce sufletul său dorește atât de mult să fie într'o biserică vie, și o creștință pe plină a sfinților!

Lea și Rahela, au o mare semnificație în viața noastră actuală, aceste două fete ele au în sine taine! De care cu ajutorul lui Dumnezeu, ne vom ocupa de ele. Mai sus am auzit de Rahela precum era frumoasă da catifică pe adevărata biserică a lui Hristos, de care apostolul Pavel zice că e sfințită, curățită, prin botezul cu apă prin cuvânt, ca să o înfățișeze înaintea Lui acesta Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură, sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană. Efeseni 5 : 25-27. Taina aceasta este mare (vorbesc despre Hristos și despre Biserică). Da e foarte minunat să putem înțelege aceasta taină minunată. Cu o adevărat Biserică așa e, frumoasă, pentru că jertfa lui Isus a făcut-o neprihănită. Și câți dintre ucenicii de azi nu

au aceasta dorință? Ei să logodesc unui bărbat, fecioară curată, înaintea lui Hristos II Corint 11:2. Așa oamenii când timpul aduce cu sine momentele de a câștiga o asemenea dorință, ei nu vor să se gândească la altceva, ci conform dorinței, să hotărască la slujba aceasta să-și ajungă scopul dorit în Biserica lui Hristos.

Tragem atenția tuturor care cetesc aceste rânduri și în special acelor care de mai mulți ani va-ți hotărât și chiar va-ați crezut că visul vă este împlinit. Nu uitați că Iacob la fel a gândit și într'o bună dimineață în loc să se bucuie de aceia de care credea, adevărat de Rahela, s'a pomenit că lângă el este Leia cu ochii slabi! Deci suntem îndreptățiți fără nici o sfială și să ne facem cu toții o revizuire a situației noastre duhovnicești. De exemplu și Leia a fost fecioară, ca și Rahela, dar cu deosebirea că Leia era mai bătrână și ochii i-avea slabi Genesa 29; 17. Am înțeles că Iacob s'a pronunțat la Laban, de ce mai înșelat? v. 25. Dar el trebuia să spună acest cuvânt, că așa a fost! Ce s'a gândit Iacob? Șapte ani de serviciu și cu toate astea să nu dobândesc aceia ce am avut dorință? Avem ocazii ca să întâlnim astăzi, suflete care măcar că poziția lor trebuie bine examinată, totuși de multe ori răspund, că sunt de atâția și atâția ani la credință și nimic de zis că așa e, dar oricine am fi noi, atunci când ne vedem că ne lipsește ceva, imediat trebuie să luăm o atitudine cât mai serioasă, chiar dacă ni se pare că ar fi prea greu pentru noi ca să ne hotărîm la o serioasă viață. Avem tot dreptul ca viața noastră să o comparăm cu Biblia. Nu vom putea spune niciodată că avem o situație atât de duhovnicească, încât am putea zice că deajuns și nu mai avem lipsă de nimic Apocalips c. 3; 17-18. Aici numai decât vom putea vedea în ce situație sufletească ne găsim? Ochii Leiei slăbiți, s'au și mai mult, sărac, orb și gol, te sfătuiesc să cumperi dela mine aur, haine, doftorie pe ochi și să vezi. Dar tipul Leiei este aci și dacă nu ne luăm o nouă hotărîre ne păgubim.

„Aurul e singurul care ne poate îmbogăți?” căci e cuvântul lui Dumnezeu mai scump decât mii de bucăți de aur și de argint care face o regularitate în viața noastră duhovnicească și hainele albe, care le găsim indicate în multe locuri Efes. 6: 11-14-17. etc. Doftorie să pui pe ochi ca să vezi, sufletul trebuie să se adâncească în misterele lui Dumnezeu, ochii sufletului trebuie să pătrundă ca să înțeleagă căile Dnului Rom. 11: 33. Isus a zis fericiți sunt ochii voștri că văd, și ca în viața duhovnicească să nu înfățișăm pe Leia, noi vom căuta să vedem tot golul, pentru al pune la dispoziția lui Dumnezeu și el îl va umplea; ca de pildă cei născuți din nou Ioan 3: 3 ei vor căuta să fie nutriți cu laptele cuvântător prin care putem crește I Petru 2: 2 continuând în dezvoltare, umpluți de cunoștința vocii Lui Colos. 1: 9-10 și ca să-i fim

adevărați martori, vom primi puterea de sus prin duhul sf. Fapt. 1: 8. Vom avea parte de uleiul bucuriei cu care au fost uns Isus. Ebrei 1: 9 iar la venirea Mirelui, dacă am lucrat cu chibzuință, dacă cele de mai sus le-am dobândit, vom fi alături de fecioarele chibzuite Matei 25, care au avut ulei în candelile lor vers. 4 cele nechibzuite n'au reuși v. 11-12.

Fiindcă fecioatele fură puse în 2 tabere, s'a putut constata cele chibzuite cu „uleiu” în candelă, față de celelalte fără ulei; Ce deosebire cum Iacob a făcut excepție între cele 2 fecioare, cum cele 10 fecioare care, cinci să diferă de celelalte cinci?! Noi însă cu care din acestea ne asemănăm? Cu Leia sau cu Rachela? În urma cercetării noastre propriie, să nu ne lăsăm istovii sub pretext că ne-am învechit într'un mod obișnuit ca și alții înaintea noastră, ci să căutăm din nou să ne înarmăm, luptând ca să putem câștiga propriul nostru suflet, un devărat mădular în biserica lui Hristos, să ne simțim siguri, și mai mult ca siguri că am câștigat de Rachela, cităm. Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sf. I Coriet. 6: 19. Dacă noi știm acestea și simțim pe mângâietorul în noi, atunci cu adevărat suntem mireasa și vom putea zice și Duhul și Mireasa zic vino. Apoc. 22: 17.

Părintele Luminilor să facă în numele lui Isus ca prin euhui sfânt să facă o redeșteptare cât mai serioasă în ceiace și-au propus, luându-și angajamentul că vor căuta să servească pe Dumnezeu, ca într'adevăr, ei să poată dobândi ținta dorită pe (Rachela) a fi în Biserica lui Hristos. Slavă lui. Amin.

INTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI

Fr. I. întreabă cum să face că eu nu am primit Botezul cu duh sf.? Poate nu o fi rânduit pentru mine așa ceva?

Fr. A. I. răspunde, crez tu că ești chemat de Dumnezeu? da zice fr. I., cred că Dumnezeu m'a chemat.

Fr. A. I. răspunde cetește Fapt. 2:38-39 unde găsești pocăință, Botez, iertare, apoi darul duhului sfânt. Cu făgăduința este pentru voi, copii voștri, ori încât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.

DARURILE DUHULUI SFÂNT ȘI ROADELE DUHULUI SFÂNT

Membrii bisericii lui Dumnezeu, care în mod sincer vor să-l urmeze pe Isus, vor căuta în primul rând să aibe roadele Duhului Sfânt Galat. 5; 22-23. Cei ce doresc să aibă darurile Duhului Sfânt I. Corint. 12: 8-11. Să nu uite că Roadele sunt primele, în urma cărora, să poate umbla și după daruri I Corint 14:1.